

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Наставно-научно вијеће

Број: 05-1113/07

Дана, 14.12.2007. године

На основу члана 74. и 88. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 85/06 и 30/07) и члана 34. став (1) алинеја 5) Статута Универзитета у Бањој Луци, Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници од 14.12.2007. године,
д о н о с и

О Д Л У К У

1. Др Љубомир Милутиновић бира се у звање доцента на предмету Књижевност за дјецу на студијском програму Разредне наставе, на период од пет година.
2. Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Образложење

Универзитет у Бањој Луци на приједлог Научно-наставног вијећа Филозофског факултета расписао је дана 22.08.2007. године Конкурс за избор наставника за наставни предмет Књижевност за дјецу, на студијском програму Разредне наставе.

На расписан Конкурс пријавио се само један кандидат и то: проф. др Љубомир Милутиновић.

Наставно-научно вијеће Универзитета у Бањој Луци на 115. сједници одржаној 13.09.2007. године, на приједлог Научно-наставног вијећа Филозофског факултета образовало је Комисију за писање извјештаја за избор наставника у одређено звање. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила Научно-наставно вијећу Филозофског факултета на разматрање и одлучивање.

Научно-наставно вијеће Филозофског факултета у Бањој Луци на сједници одржаној 27.11.2007. године констатовало је да кандидат проф. др Љубомир Милутиновић испуњава у цјелости услове и утврдило приједлог да се проф. др Љубомир Милутиновић изабере у звање доцента на предмету Књижевност за дјецу на студијском програму Разредне наставе, на период од пет година и исти доставило Универзитету у Бањој Луци ради даљег поступка.

Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници одржаној 14.12.2007. године утврдило је да је утврђени приједлог из претходног става у складу са одредбама Закона о високом образовању и Статута Универзитета.

Сагласно члану 74. Закона о високом образовању и члану 131. Статута Универзитета, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове Одлуке може се поднијети приговор Универзитету у Бањој Луци у року од 15 дана од дана пријема исте.

Достављено:

1. Факултету 2х,
2. Архиви,
3. Документацији,

ПРЕДСЈЕДНИК
НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВИЈЕЋА

Проф. др Станко Станић

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ БАЊА ЛУКА
FACULTY OF PHILOSOPHY BANJA LUKA

ул. Бана Лазаревића бр. 1 Бања Лука

телефон: 051/303-754, 303-995, 319-662, 305-625

fax: 051/301-834 e-mail: fil.fakultet@blic.net

Број: 3074 /07

Дана: 06. 12. 2007. године

На основу члана 88. Закона о високом образовању («Службени гласник Републике Српске», број 85/06) и члана 52. Статута Универзитета у Бањој Луци, Научно-наставно вијеће Факултета на сједници која је одржана 27.11.2007. године, донијело

ОДЛУКУ
о усвајању Извјештаја Комисије за избор у звање наставника

I

Др Љубомир Милутиновић, бира се у звање доцента за предмет **КЊИЖЕВНОСТ ЗА ДЈЕЦУ**, на студијском програму Разредне наставе.

II

Комисија у саставу:

1. др Тихомир Петровић, редовни професор Педагошког факултета у Сомбору, предсједник
2. др Младенко Сацак, ванредни професор Филозофског факултета у Бањој Луци, члан
3. др Виолета Јовановић, доцент Учитељског факултета у Јагодини, члан

III

Ова Одлука се доставља Универзитету у Бањој Луци ради давања сагласности.

IV

Одлука ступа на снагу кад на исту да сагласност Универзитет у Бањој Луци.

Достављено:

1. Универзитету
2. Архиви

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ

ПРИМЉЕНО: 6.12.'07	
ОРГ. ЈЕД.	БРОЈ
05-1113/07	

ПРЕДСЈЕДНИК

Наставно-научног вијећа

Проф. др Драго Бранковић

Универзитет у Бања Луци
Филозофски факултет
Одсјек на учитељске студије

Изборном вијећу Филозофског факултета – одсјек за учитељске студије
Комисија за припремање извјештаја о пријављеном кандидату на конкурс

**ИЗВЕШТАЈ О ПРИЈАВЉЕНОМ КАНДИДАТУ НА КОНКУРС ЗА ИЗБОР У
ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА ЗА ПРЕДМЕТ КЊИЖЕВНОСТ СА ДЕЦУ НА ОДСЕКУ
ЗА УЧИТЕЉСКЕ СТУДИЈЕ**

На основу Одлуке о образовању Комисије за писање извјештаја, предсједника Научно–наставног вијећа, проф. др Станка Станића Филозофског факултета у Бања Луци, проф. др Драга Бранковића, бр. 05–658–7–93/07, изабрани смо у комисију за избор наставника предмета Књижевност за дјецу. Упућујући декану изразе захвалности за указано поверење и част, подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс који је објављен 22. августа 2007. године у *Гласу Српске*, за избор у звање наставника за предмет Књижевност за дјецу на Одсјеку за Учитељски студиј – пријавио се само један кандидат – др Љубомир Милутиновић, професор српског језика и књижевности у Економској школи у Бања Луци.

А) Биографски подаци о кандидату

Љубомир Милутиновић рођен је 1950. у Југовићима код Никшића, Црна Гора. Учитељску школу и Педагошку академију, група српскохрватски језик и књижевност, завршио је у Никшићу, а Одсјек за Југословенске књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, 24. маја 1990. године са просечном оценом 6,88.

Постдипломске студије – смер за Методику српског језика и књижевности завршио је на Педагошком факултету у Бијелини, на коме је и одбранио магистарску тезу *Методички приступ приповијецци* 11. марта 2004. године.

Докторску дисертацију *Жене пјевачи народних епских пјесама* одбранио је 24. маја 2006. године на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву.

Љубомир Милутиновић поседује тридесетогодишње радно искуство на пословима наставника српског језика и књижевности, као и директора и помоћника школе.

Објавио је осам радова у часописима и приручник *Методички приступ приповијецима*, у издању Завода за уџбенике и наставна средства, Српско Сарајево, 2003. године.

Б) Научни и стручни рад кандидата

Љубомир Милутиновић објавио је следеће радове:

1. *Проблем зла у првој збирци приповиједака Иве Андрића*, Настава, год. VII, бр. 13-14/1990, стр. 125-129.

2. *Приповијетка у књижевној теорији и наставној пракси*, Школа, Бања Лука, 2003, бр. 3-4, стр. 130-142.

3. *Пролећа Ивана Галеба као роман лика*, Српска вила, Бијељина, окт. 2003, бр. 18, стр. 97-101.

4. *Методички приступ народној бајци*, Значења, Добој, јун 2003, год. XIX, бр. 46, стр. 279-295.

5. *Књижевнотеоријски основи проучавања приповијетке*, Значења, Добој, април 2004, год. XX, бр. 48/49, стр. 191-215.

6. *Вуков рачун од јуначких пјесама*, Значења, Народна библиотека, Добој, година XXI, децембар 2005, стр. 341-375.

7. *Љуба богатога Гавана*, Значења, Добој, 2006, год. XXII, бр. 44/45, стр. 387-404.

8. *Пјевачи српских народних пјесама*, Нова зора, Зима 8/2005 – Прољеће 9/2006, стр. 420-405.

9. *Методички приступ приповијецима*, приручник, у издању Завода за уџбенике и наставна средства, Српско Сарајево, 2003. године.

10. *Како и шта чита Жилијен Сорел*, Значења, Добој, јануар 2007, година XXIII, бр. 57, стр. 429-436.

11. *Европска фантастична књижевност од настанка до данашњих дана*, Значења, Добој, јун 2007, година XXIII, бр. 58/59, стр. 373-381.

12. *Роман с освртом на Нушићеве „Хајдуке“*, Значења, Добој, јун 2007, година XXIII, бр. 58/59, стр. 463–468.

13. *Пушкинов лет у дјечју душу*, Радови Филозофског факултета, бр. 9, 2007, Источно Сарајево.

Љубомир Милутиновић је радио осамнаест година као наставник у Српцу, најпре као помоћник, а касније, у два мандата као в. д. директора Центра за основно образовање и васпитање у Српцу.

Од 1992. године професор је српског језика и књижевности у Економској школи у Бања Луци, где је један мандат био помоћник директора школе.

Као наставник и руководиоца школе био је одговоран и посвећен своме позиву.

Нема референце од међународног значаја, нити саопштење на домаћим или иностраним научним скуповима. Не поседује признања, награде и одликовања за професионални рад.

Анализа рада кандидата

Текст *Проблем зла у првој збирци приповиједака Иве Андрића* третира феномен који прожима свеукупан Андрићев опус. Иво Андрић, творац широког и богатог дела, колико што и сâм живот, аутор дела-приче о човековом тешком и патничком животу, сучељава читаоца са опорном истином и немилим дешавањима. Вишеслојна и дубока Андрићева приповедачка дела, показује Милутиновић, обилују неспокојством, страхом и неком фаталном трагичношћу као доминантним мотивом.

Рад *Вуков рачун од јуначких пјесама* тиче се ауторства песама које је Вук уносио у своје списе. Мр Милутиновић бележи имена жена-певача од којих је Вук записивао песме, непосредно или из друге руке. То су слепа Живана, непозната слепица из Гргуровца, слепа Степанија из Јадра, слепица из Адашевца и слепа Јеца. Реч је о женама-певачима које су, према поетским законима народног ствараоца, прихватале, убличавале и преносиле мотиве и садржине о српским јунацима и бојевима, о ауторкама које су обогатиле нашу усмену књижевност.

Прољећа Ивана Галеба као роман лика је текст у коме је учињен покушај да се најзначајније дело Владана Деснице представи као роман књижевног јунака. Реч је о повести-судбини уметника и музичара.

У *Љуби богатог Гавана*, песма коју је записао Вук Ст. Карацић, аутор нуди књижевноисторијске изворе који ближе ситуирају ово усмено остварење. Вредност

текста је, пре свега, у његовој фактографској вредности. Чињенице поткрепљене из више извора, омогућавају читаоцу да сâм поима природу и уметничку вредност ове песме.

Остали радови које је кандидат приложио обухваћени су приручником *Методички приступ приповијецџи*.

Монографско дело др Љубомира Милутиновића *Методички приступ приповијецџи*, на око 180 страна, обухвата ова поглавља: 1. Увод; 2. Књижевно историјске основе проучавања приповијетке; 3. Методички основи интерпретације приповијетке у настави; 4. Примјери практичног рада и 5. Закључна разматрања

Студија на прегледан начин нуди читаоцу специфичност приповетке и њено коришћење у настави млађих разреда. Најпродуктивнији књижевни жанр као прозна врста сажете композиције, обухвата, констатује аутор, један догађај, један или више ликова и збивање временски и просторно фиксирано. Приповедачко јединство, усредсређивање пажње, језгровитост, занимљивост, уверљивост унутрашњег дешавања, рељефност ликова, креативност – постојане су карактеристике приповедачке структуре.

Методички основи интерпретације приповетке у настави је средиште рада. Аутор је посебну пажњу посветио проповеци и ученику као рецепијенту, те наставним принципима који омогућују директну комуникацију на релацији дело – ученик: принципу условности, методичке адекватности, очигледности, јединства анализе и синтезе научности, примерености и њима слично. Тумачећи видове наставне интерпретације ове књижевне врсте, аутор дужну пажњу поклања изражајном читању и драматизацији. Проучавање приповетке, по аутору, претпоставља доживљавање препричаног текста, обраду идеја, књижевне јунаке и препричавање.

Аутор је, према очекивању, критичку активност усмерио на креативни наставников приступ приповеци као виду школске лектире. У оквиру овог поглавља, које обухвата 26 наслова, реч је и о методичкој интерпретацији бајке и басне.

Аутор је своје теоријско–методичке поставке поткрепио са неколико „примера практичног рада“. Понуђени примери обухватају претежно остварења домаћих писаца различитих поетичких усмерења.

Реч је, несумњиво, о студији која нуди потпунију представу о феномену приповетке у настави основношколског узраста. Књига представља скроман прилог настави језика и књижевности, у исто време, користан извор методичке литературе.

Студија *Методички приступи приповијецџи* аутора Љубомира Милутиновића пати од извесних, не малих, слабости као што су традиционални приступ књижевним

стварима и, посебно, обилно коришћење литературе која одузима раду од његове самосвојности. Монолитност нарушава концепт по коме се одвојено говори о теми са теоријског становишта (стр. 11-39) и одвојено са методичког становишта (стр. 39-120). Тема овакве врсте, по свему, захтева приступ са становишта синхронije, то јест теоријско–методичког становишта.

Аутор у свом тексту „Европска фантастична књижевност од настанка до данашњих дана“ нуди хронолошки развој један младима близак књижевни жанр. Обухваћени су европски ствараоци чија дела представљају репрезентативна остварења европске књижевне уметности. Говорећи о писцима као што су Шарл Перо, Браћа Јакоб и Вилхелм, Х. К. Андерсен, А. С. Пушкин, потом Божена Њемцова, Оскар Вајлд, Луис Керол, Карло Колоди и о још неким, Милутиновић је у кратким цртама указао на поетске карактеристике њихових остварења. Посредно, у раду се истиче да су машта и фантастика чиниоци окоснице поетике поменутих бајкописаца, приповедача и романијера.

Фантастична књижевност, намеће се као констатација, темељи се на изналажењу начина и средстава да се слутња искаже као уметнички уверљива енергија читана у чињеницама људског живота. Реч је о књижевности чији је свет растерећен заграда и сврховитости, о свету чудесном и испреплетеном богато усложњених слика. Управо је уметничка вредност „Црвенкапе“, „Пепељуге“, „Ружног пачета“, „Принцезе на зрну грашка“, „Малог принца“ и других у разарању каузалитета времена и простора, у специфичној њиховој агрегацији, у необичним дешавањима и сликама дигнутим на „чардаку маште“. Лепота је дела у њиховој моћи да распале дечју знатижељу и имагинацију, у исто време постигну пуно начело задовољства.

Љ. Милутиновић у раду „Роман с освртом на Нушићеве *Хајдуке*“ сагледава Нушићеве *Хајдуке* у светлу романа као посебне књижевне врсте. Дело за децу српског комедиографа и хумористе, бележи аутор текста, приања мисли и осећањима младих читалаца. Роман о необичној одлуци дечака са градске периферије да напусте топла огњишта и крену у шуму, одакле ће, као одметници, сејати страх и трепет у свом окружењу, еминентно је хумористичка дечја приповест. Позивајући се на библиографске изворе, аутор чланка истиче духовну концепцију романескне прозе и протагонисте оцртане као руком карикатуристе. Кроз акције и поступке, смелим и екстравагантним потезима, романијер је Брбину дружину изложио неочекиваним искушењима и довео у комично–гротескну ситуацију. У раду је скренута пажња на

приповедачки поступак и, посебно, на Нушићев хумор. Реч је, завршава аутор, о прози завидне уметничке вредности.

Милутиновић је у оквиру књижевне речи усмерене младим читаоцима, „Пушкинов лет у дјечију душу“, показао занимање за Александра Сергејевича Пушкина (1799–1837), руског романтичара, који се у европској књижевности за децу и младе легитимисао првенствено као бајкописац. На крају своје књижевне каријере, истиче он, Пушкин је публиковао своје бајке у стиховима, по општој оцени, остварења од несумњиве естетичке вредности. У ауторовој критичкој везури нашли су се ови наслови: „Бајка о рибару и рибици“, „Бајка о цару Салтану“, „Бајка о мртој царевој кћери“ и „Бајка о златном пјетлићу“. Пушкинова књижевна остварења, констатује се у раду, карактерише занимљива фабула, живописни јунаци и чист језик. Бајкописац који је унео у дело „своју личност, душу и срце“, наглашава Милутиновић, изнедрио је остварења која се, приступачношћу и лепотом својом, посебно не издвајају из свеукупног Пушкиновог поетског опуса.

В) Педагошки рад

Др Љубомир Милутиновић поседује богато наставно искуство. Више од тридесет година предавао је српски језик и књижевност у основној и средњој економској школи. Поседује радно искуство на пословима организације образовања и васпитања. Као наставник српског језика и књижевности радио је у Српцу, а као професор језика и књижевности у Бања Луци.

Г) Закључак

Кандидат др Љубомир Милутиновић је у свом досадашњем професионалном раду остварио сразмерно добре резултате. Његово педагошко, научно и стручно образовање потврђено је завршеним постдипломским студијама 2003. године, на Педагошком факултету у Бијељини, и одбрањеним докторатом књижевних наука у Српском Сарајеву.

Аутор је неколико радова из области књижевности и књижевности за децу, као и монографије *Методички приступ приповијецџи*. Приручник *Методички приступ приповијецџи*, његово једино монографско дело, као и објављени радови, потом дисертација *Жене пјевачи народних епских пјесама*, упућују да је интересовање др

Љубомира Милутиновића примарно усмерено према методици наставе језика и књижевности, према усменој књижевности и, делом, књижевности за децу и младе.

Кандидат др Љубомир Милутиновић приложио је радове из књижевности за децу и младе. Реч је о књижевном виду који поседује релативну самосталност, властити свет и звук, властиту поезију певања и мишљења.

Кандидату недостаје наставно искуство на високошколском нивоу.

Д) Предлог

Кандидат Љубомир Милутиновић поседује основношколско и средњошколско искуство и докторат из научне области за коју се бира.

Сходно Закону о универзитету, по коме су за избор у звање доцента потребни научни степен доктора наука из области за коју се бира и најмање два рада објављена у научним часописима или зборницима, као и показаној способности за наставни рад, Комисија предлаже Универзитету у Бања Луци, Филозофском факултету да – Љубомира Милутиновића изабере у звање доцента за предмет Књижевност за дјецу на одсеку за Учитељски студиј.

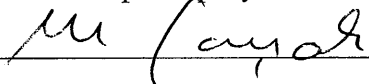
Комисија се, охрабрена чињеницом да је кандидат Љубомир Милутиновић последњих година постигао солидне стваралачке резултате, нада да ће он од самог почетка свога рада показати додатно научно интересовање за наставну дисциплину за коју се бира.

Чланови Комисије:

1. др Тихомир Петровић, редовни професор Педагошког факултета у Сомбору, председник.

2. др Младенко Сацак, ванредни професор Српске књижевности деветнаестог века, Филозофски факултет Бања Лука, члан.

3. др Виолета Јовановић, доцент Књижевности за децу, Учитељски факултет Јагодина, члан.

Сомбор, 12. 11. 2007. године.

